

DECYZJA

Na podstawie 151 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.), w wyniku wznowionego na wnioski mieszkańców wsi Stepna-Michałki gm. Olszewo-Borki, postępowania zakończonego decyzją z dnia 22-09-2015 r. nr GBN.6821.8.5.2015 w sprawie odmowy uznania za wspólną gruntową nieruchomości gruntowej położonej w obrębie ewidencyjnym Stepna-Michałki gm. Olszewo-Borki, oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków jako działka nr 191 o pow. 1,78 ha

Starosta Ostrołęcki

odmawia uchylecia wyżej wymienionej decyzji.

Uzasadnienie

Na wnioski mieszkańców wsi Stepna Michałki gm. Olszewo-Borki Starosta Ostrołęcki postanowieniem z dnia 21-09-2020 r. nr GBN.6821.8.5.2015 wznowił postępowanie administracyjne zakończone ostateczną decyzją z dnia 22-09-2015 r., odmawiającą uznania za wspólną gruntową działki nr 191 o pow. 1,78 ha położonej we wsi Stepna-Michałki gm. Olszewo-Borki.

Wznowienie postępowania stanowi instytucję procesową stwarzającą możliwość ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej decyzją ostateczną jeżeli postępowanie, w którym zapadła ta decyzja, zostało dotknięte kwalifikowaną wadliwością, wymienioną w zamkniętym katalogu zawartym w art. 145 § 1, art. 145a § 1 oraz art. 145b § 1 kpa, który obejmuje następujące stany faktyczne:

1. dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
2. decyzja wydana została w wyniku przestępstwa;
3. decyzja wydana została przez pracownika lub organ administracji publicznej, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 24, 25 i 27;
4. strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu;
5. wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanie organowi, który wydał decyzję;
6. decyzja wydana została bez uzyskania wymaganego prawem stanowiska innego organu;
7. zagadnienie wstępne zostało rozstrzygnięte przez właściwy organ lub sąd odmiennie od oceny przyjętej przy wydaniu decyzji (art. 100 § 2);
8. decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione;
9. Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, aktem normatywnego, na podstawie którego została wydana decyzja (art. 145a § 1 kpa);
10. zostało wydane orzeczenie sądu stwierdzające naruszenie zasady równego traktowania, zgodnie z ustawą z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych

przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2156), jeżeli naruszenie tej zasady miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy zakończonej decyzją ostateczną (art. 145b § 1 kpa).

Zgodnie z art. 149 kpa wznowienie postępowania następuje w drodze postanowienia (§ 1), które stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyny wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy (§ 2).

Zgodnie z art. 151 § 1 kpa organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150 kpa, po przeprowadzeniu postępowania wydaje decyzję, w której odmawia uchylenia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a, art. 145b albo uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy.

W przedmiotowej sprawie Starosta Ostrołęcki jako przyczynę wznowienia podał przesłankę – wyjście na jaw istotnych dla sprawy nowych okoliczności faktycznych lub nowych dowodów istniejących w dniu wydania decyzji, nieznanymi organowi, który wydał decyzję (art. 145 § 1 pkt 5 kpa).

Powołując się na przesłankę wznowienia postępowania wynikającą z art. 145 § 1 pkt 5 kpa, wnioskodawcy wskazali na istnienie dokumentu jakim jest „*Plan zagospodarowania lasu na okres od 01-01-1980 r. do 31-12-1989 r. według stanu na czerwiec 1979 r. należącego do indywidualnych właścicieli i wspólnoty gruntowej, położonego we wsi Stepna-Michałki gm. Olszewo-Borki, woj. Ostrołęka, w obwodzie nadzorczym Nadleśnictwa Ostrołęka*”. O istnieniu tego dokumentu wnioskodawcy dowiedzieli się w dniu 15-03-2019 r.

Nowe okoliczności faktyczne i nowe dowody muszą zostać ujawnione po wydaniu decyzji ostatecznej. Okoliczności te i dowody muszą istnieć już wcześniej, tj. w chwili wydania decyzji ostatecznej, lecz dla organu ją wydającego są one nowymi tylko dlatego, że nie były mu wcześniej znane z niezależnych od tego organu przyczyn. Wreszcie okoliczności i dowody muszą mieć wpływ na status prawny strony, tj. zakres jej praw i obowiązków, a w konsekwencji na treść merytorycznego rozstrzygnięcia (wyrok NSA z 17-05-2000 r. I SA/Lu 9/00, Lex nr 51768).

Wnioski o wznowienie postępowania na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 kpa dotyczyły dokumentu jakim jest „*Plan zagospodarowania lasu na okres od 01-01-1980 r. do 31-12-1989 r. według stanu na czerwiec 1979 r. należącego do indywidualnych właścicieli i wspólnoty gruntowej, położonego we wsi Stepna-Michałki gm. Olszewo-Borki, woj. Ostrołęka, w obwodzie nadzorczym Nadleśnictwa Ostrołęka*”. Plan został wykonany przez Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Olsztynie. Dokument ten, zdaniem mieszkańców wsi Stepna Michałki, potwierdza ich prawo własności jako wspólnoty gruntowej do działki nr 191.

Dokument pn. „*Plan zagospodarowania lasu...*” nie był znany Staroście Ostrołęckiemu w dniu wydania decyzji z dnia 22-09-2015 r. nr GBN.6821.8.5.2015 odmawiającej uznanie działki nr 191 o pow. 1,78 ha położonej we wsi Stepna Michałki za wspólnotę gruntową, wobec czego nie został on uwzględniony w treści decyzji.

Starosta Ostrołęcki po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 kpa stwierdza, wniosek o uchylenie decyzji jest nieuzasadniony.

Zgodnie z art. 151 § 1 pkt 1 kpa organ administracji publicznej po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 kpa wydaje decyzję, w której odmawia uchylenia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1 kpa.

W przedmiotowej sprawie wnioski o wznowienie postępowania zostały oparte na art. 145 § 1 pkt 5 kpa. Zgodnie z tym przepisem w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie, jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nie znane organowi, który wydał decyzję.

Przepis art. 145 § 1 pkt 5 kpa może mieć zastosowanie, gdy spełnione są łącznie trzy przesłanki. Po pierwsze, ujawnione okoliczności faktyczne lub dowody, istotne dla sprawy, są nowe. Drugą przesłanką jest istnienie „nowych okoliczności faktycznych”, „nowych dowodów” w dniu wydania decyzji ostatecznej. Trzecią przesłanką jest, że te „nowe okoliczności faktyczne”, „nowe dowody”, nie były znane organowi, który wydał decyzję. Aby dana okoliczność (dowód) mógł stanowić podstawę do wznowienia postępowania, musi on istnieć w dacie wydania decyzji ostatecznej.

Mieszkańcy wsi Stepna Michałki dowiedzieli się o istnieniu „*Planu zagospodarowania lasu ...*” w dniu 15-03-2019 r., natomiast wnioski o wznowienie postępowania wpłynęły do Starostwa Powiatowego w Ostrołęce w dniach 11 i 12 kwietnia 2019 r. Zatem w niniejszym przypadku został zachowany 1-miesięczny termin, o którym mowa w art. 148 § 1 kpa, zgodnie z którym „podanie o wznowienie postępowania wnosi się do organu administracji publicznej, który wydał decyzję w I instancji, w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym strona dowiedziała się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania”.

Z treści wniosków wynika, że wolą mieszkańców jest dążenie do uchylenia ostatecznej decyzji starosty z dnia 22-09-2015 r. odmawiającej uznania za wspólnotę gruntową działki nr 191 o pow. 1,78 ha położonej we wsi Stepna Michałki gm. Olszewo-Borki.

Mieszkańcy wsi Stepna Michałki przedłożyli „*Plan zagospodarowania lasu ...*” jako dowód na to, że właścicielem działki 191 (stary nr 187/1) jest wspólnota wsi oraz powołują się we wnioskach o wznowienie postępowania na art. 76 § 1 kpa, który stanowi, że „Dokumenty urzędowe sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone”.

Z treści Planu wynika, że ujęte są w nim grunty należące do właścicieli indywidualnych oraz do wspólnoty gruntowej (str. 1, 3). Jednak najbardziej znaczącym jest w **opisie ogólnym** Planu - pkt **b/ stosunki prawne** (str. 3), gdzie widnieje zapis: „(...) Podstawę do ustalenia stanu posiadania stanowiły następujące materiały:

1/ rejestr gruntów wsi założony w 1974 r.

2/ mapa ewidencyjna gruntów w skali 1:5000 sporządzona w 1965 r. WBGiUR w Warszawie(...).”

Z powyższego zapisu wynika, że Plan opracowany został na podstawie rejestru ewidencji gruntów z 1974 r. W rejestrze tym „wspólnota wiejska wsi Stepna Michałki” jest wpisana jako władający gruntem a nie jako właściciel (jedn. rej. G121). Taki zapis widnieje w ewidencji gruntów i budynków do chwili obecnej. Nie ma zapisu o istnieniu dokumentu prawnego potwierdzającego własność. W związku z powyższym, zdaniem organu nie można uznać przedstawionego „*Planu zagospodarowania lasu ...*” jako dokumentu potwierdzającego własność wspólnoty wsi Stepna Michałki do działki nr 191.

W protokole ustalenia stanu władania gruntami wsi Stepna Michałki sporządzonym w 1964 r. przy zakładaniu ewidencji gruntów, pod poz. 116 zapisano: **władający gruntem – G.R.N.** – działki nr 196, 197, 414, 187 (nowy nr 191). W pierwszym rejestrze ewidencji gruntów wsi Stepna Michałki sporządzonym w 1966 r. działki nr 196, 197, 414, 187 (nowy nr 191) zostały wpisane w jednostce rejestrowej G1. Jako władającego nieruchomością wpisano w rejestrze „**wspólnota wsi Stepna Michałki**”. Zapis w ewidencji gruntów: „władający – wspólnota wiejska”, nie przesądza o istnieniu wspólnoty gruntowej. Świadczy jedynie o istnieniu gruntów o charakterze użyteczności publicznej, użytkowanych przez mieszkańców wsi Stepna Michałki.

W myśl z art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 29-06-19963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 703) nie zalicza się do wspólnot gruntowych nieruchomości lub ich części określonych w art. 1 ust. 1, jeżeli przed dniem 1 stycznia 2011 r. zostały prawnie lub faktycznie przekazane na cele publiczne lub społeczne, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Działka nr 191 we wsi Stepna Michałki została przekazana w latach 80-tych pod budowę strzelnicy, na której odbywały się ćwiczenia z zakresu strzelania funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej i członków LOK, a następnie od 1984 r. członków Polskiego Związku Łowieckiego. Strzelnica funkcjonuje do chwili obecnej i została znacznie rozbudowana. W trakcie postępowania wyjaśniającego nie zostały przedłożone dokumenty potwierdzające przekazanie działki na rzecz Milicji Obywatelskiej, LOK czy PZŁ z przeznaczeniem pod strzelnicę. Z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy (pismo Zarządu Okręgowego PZŁ w Ostrołęce z dnia 15-03-2021 r., oświadczenie Edwarda Kłosa członka PZŁ z dnia 05-05-2018 r.) wynika, że przekazanie odbyło się na podstawie: „porozumienia z sołtysem Stanisławem Parzychem i Witoldem Żebrowskim”, „rozmów z sołtysem Stanisławem Parzychem i Witoldem Żebrowskim”.

Zgodnie z wyjaśnieniami jednej z najstarszych mieszkanek wsi Stepna Michałki Pani Waclawy Zalewskiej wynika, że działka 191 oraz dwie inne zostały wydzielone przed II wojną podczas pomiaru gruntów – scalenia. Z tego co zbywało wydzielono działki dla wsi podobnie jak we wsiach sąsiednich. Działka 191 była użytkowana przez mieszkańców do kopania piasku, kopcowania ziemniaków, miejsce zabaw dla dzieci.

Po wojnie użytkowano ją podobnie. Powyższe wskazuje na to, iż już przed II wojną działka 191 była użytkowana przez mieszkańców jako mienie wiejskie (gromadzkie), wydzielona na potrzeby dawnej gromady do wspólnego użytkowania przez mieszkańców wsi. Potwierdza ten fakt zapis pod poz. 116 w protokole ustalenia stanu władania (1964 r.) sporządzonym przy zakładaniu ewidencji gruntów wsi Stepna Michałki: **władający – GRN**.

Zgodnie z definicją mienia gromadzkiego zawartą w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29-11-1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz.U. z 1962 r. Nr 64, poz. 303 ze zm.), zgodnie z którą przez mienie gromadzkie należy rozumieć nieruchomy majątek dawnych gromad, który do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25-09-1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi stanowił majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady i inne prawa majątkowe. Majątek ten stanowił własność grupową i przeznaczony był na cele publiczne. Użytkowanie jego mogło odbywać się wspólnie przez mieszkańców wsi. Powyższe jednoznacznie wskazuje, że działka nr 191 będąca przedmiotem wniosku o wznowienie postępowania nie stanowi wspólnoty gruntowej lecz mienie gromadzkie.

Zarzut mieszkańców wsi Stepna Michałki, co do argumentacji zawartej w decyzji Starosty Ostrołęckiego z dnia 22-09-2015 r. o odmowie uznania działki nr 191 za wspólnotę gruntową, w zakresie błędnej argumentacji dot. powołania się na przepisy ustawy o scaleniu gruntów jest bezpodstawny. W uzasadnieniu decyzji organ nie powoływał się na przepisy ustawy z dnia 26-03-1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów ponieważ nie było ono prowadzone we wsi Stepna Michałki w latach 70-80-tych ub. wieku. Było natomiast prowadzone w latach 30-tych, o czym świadczy plan scaleniowy z 1934 r., który posłużył za podstawę do sporządzenia mapy ewidencyjnej przy zakładaniu ewidencji gruntów dla wsi Stepna Michałki. W wyniku scaleń przeprowadzanych w okresie międzywojennym na mocy przepisów ustawy z dnia 31-07-1923 r. o scalaniu gruntów (Dz.U. z 1923 r. Nr 92, poz. 718), wydzielano z mocy prawa grunty na cele miejscowej użyteczności publicznej (art. 7 lit. d) oraz likwidowano wszelkie służebności oraz dokonywano podziału wspólnot gruntowych (art. 7 lit a i b). W związku z powyższym argumentacja w tym zakresie zawarta we wniosku o wznowienie jest bezzasadna.

Powoływanie się przez pełnomocnika wnioskodawców na dowody w postaci fotokopii decyzji o uznaniu za wspólnotę gruntową nieruchomości we wsiach Kruki i Stepna Stara, tj. wydanych w innych sprawach prowadzonych przez Starostę Ostrołęckiego i Kierownika Urzędu Rejonowego w Ostrołęce jest nieuprawnione. Postępowanie o uznanie za wspólnotę gruntową prowadzone było i jest odrębnie dla każdej nieruchomości i w każdym przypadku kończy się wydaniem decyzji administracyjnej. Uznanie za wspólnotę gruntową nieruchomości położonej w innym obrębie, bądź też odmowa uznania za taką wspólnotę nie może być podstawą do uznania działki nr 191 położonej w obrębie Stepna Michałki gm. Olszewo-Borki, za wspólnotę gruntową, zgodnie z żądaniem wnioskodawców. W wyżej wymienionych decyzjach nie ma informacji, które mogłyby posłużyć w niniejszym postępowaniu.

Wnioskodawcy nie wykazali, że zachodzą przesłanki do uchylenia decyzji Starosty Ostrołęckiego z dnia 22-09-2015 r. nr GBN.6821.8.5.2015 **odmawiającej uznania za wspólnotę gruntową** nieruchomości oznaczonej nr 191 o pow. 1,78 ha położonej w miejscowości Stepna Michałki gm. Olszewo-Borki.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszej decyzji przysługuje stronie prawo wniesienia odwołania do Wojewody Mazowieckiego w Warszawie z siedzibą 00-950 Warszawa, Plac Bankowy 3/5 – za pośrednictwem Starosty Ostrołęckiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Otrzymują:

- 1. Sołtys wsi Stepna-Michałki**
gm. Olszewo-Borki
- 2. Urząd Gminy Olszewo-Borki**
- 3. Adw. Przemysław Kowalski**
Pełnomocnik mieszkańców wsi
Stepna-Michałki
- 4. a/a**